

عنوان مقاله:

ضرورت تصحیح مجدد دیوان نظام الدین استرآبادی

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمدرضا پاشایی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

مهدی حمزه پور - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظام الدین استرآبادی از شاعران توانمند قرن نهم و دهم هجری است که شعرش از ابعادی چند اهمیت دارد، پیش تازی در تغییر سبک از عراقی به هندی و عنایت خاص به ادبیات شیعی، شعر او را در عهد خود کم نظیر ساخته است. دیوان نظام، نخستین بار در سال ۱۳۹۱ از سوی کتابخانه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی چاپ شد. نویسندگان مقاله با قیاس متن چاپ شده انتشارات مجلس شورای اسلامی با نسخه های مورد استفاده، نارسایی ها و خطاهای مصححان را در فرایند تصحیح بررسی کرده و ابیات نادرست بسیاری را تصحیح کرده و خطاهای مصححان را در موارد بسیاری نشان داده اند، در یک نگاه کلی، ایرادات یافت شده را می توان چنین بیان کرد: خوانش نادرست ابیات، گزینش نادرست نسخه بدل ها، بی توجهی به اوزان عروضی، آشنابودن به سنن نوشتاری کاتبان نسخ خطی و در نظر نگرفتن معنای ابیات، بی اعتنایی به محور عمودی متن و ارتباط بیت های پیشین و پسین. به این ترتیب به این نتیجه می رسیم که به دلیل وفور خطاهای یاد شده، ابیات آشفته فراوانی در نسخه چاپ شده مجلس راه یافته و به هیچ وجه نسخه قابل اعتمادی نیست، نمی توان آن را به عنوان تصحیح علمی پذیرفت، در نتیجه تصحیح مجدد این دیوان، ضرورتی انکارناپذیر است.

کلمات کلیدی:

نقد، دیوان اشعار، تصحیح متون، چاپ مجلس، نظام الدین استرآبادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454958>

